

TUNGETALEN I FOKUS

2

TUNGETALEN — ET HISTORISK TILBAKEBLIKK

Når vi nå skal ta et tilbakeblikk på forskjellige episoder i Bibelhistorien da tungetalen kom til uttrykk, — vil de fleste først og fremst tenke på en spesiell pinsedag i Jerusalem. Nærmere bestemt den første pinsedagen etter Jesu himmelfart. Den endte med at 3000 mennesker ble døpt og opptatt i den første kristne menighet. Men hvis vi legger tungetale *prinsippet* til grunn (slik det ble definert på side 7. i det forrige studiet), da var tungetalen på pinsedagen det *fjerde* tilfellet i rekken av dem som blir omtalt i Bibelen.

Det vil kanskje overraske deg at Gud *ikke* var drivkraften til det aller første tilfellet som nevnes. Men før vi tar fatt på denne spesielle episoden, skal vi ta med oss en liten bakgrunnshistorie som vi finner i **Luk 10:17-18 (NT 87)**:

“De sytti kom glade tilbake og sa: "Herre, til og med de _____ adlyder oss når vi nevner ditt navn!" Han svarte: "Jeg så _____ falle _____ fra _____ som et _____.”

Da djevelen og hans engler mistet sitt bosted i himmelen, fant Satan omsider veien til Edens hage.

DET FØRSTE TILFELLET AV TUNGETALE PRINSIPPET I BIBELEN

1. Hvilke betegnelser blir brukt om Satan når vi leser om ham i Åp 12:9 (NT 313)

Svar: “Den store drake ble styrtet, den _____, han som kalles djevelen og _____ og som _____; han ble kastet _____ på jorden og hans _____ med ham.”

Merk! En av betegnelse som blir brukt på Satan er “den gamle slange.” Den aller første han forførte på denne jord, var Eva. Og i prinsippet brukte han — tungetale prinsippet til å gjøre det, slik vi snart skal se.

2. I Edens hage ble det en gang dessverre ført en skjebnesvanger dialog mellom to svært usansynlige samtalepartnere. Hvordan beskrives denne samtalen i 1 Mos 3:1-5 (GT 3)

Svar: “_____ var listigere enn alle ville _____ som Herren Gud hadde skapt. _____ til kvinnen: "Har Gud _____ sagt at dere ikke skal spise av _____ tre i hagen?" _____ slangen: "Vi kan godt spise av frukten på trærne i hagen. _____ om _____ på det _____ som står _____ i hagen, har Gud sagt: _____ må dere _____ spise av og ikke røre; ellers skal dere _____!" Da _____ til kvinnen: "Dere kommer slett _____ til å _____! Men Gud vet at den dagen dere spiser av frukten, vil deres øyne bli åpnet; dere vil bli _____ og kjenne godt og ondt.”

Merk! Sist definerte vi tungetalen, eller det å tale i tunger, som tilfeller der tungen *plutselig* blir “fylt opp” med et språklig vokabular. Vi kom fram til at dette skjer på *overnaturlig* vis og helt uavhengig av de vanlige læremetoder. Språket er bare med ett klart til bruk. Vi kan alle være enige om at det ikke er vanlig for slanger å snakke. Det var det heller ikke den gang. Så hvordan kunne det da ha seg at slangen snakket med Eva? Svaret må nødvendigvis være at *Satan* fylte slangens tunge med et vokabular. Slangen ble Satans talerør. Eva lyttet, ble imponert og trodde *løgnen* som ble overlevert henne i en overnaturlig pakke. Satan var altså den første til å ta i bruk tungetale prinsippet. Hensikten var å bedra, og han fikk det som han ville. Det burde derfor ikke overraske om Satan finner på å bruke mennesker som sitt talerør ved hjelp av tungetale prinsippet. Det er mye som tyder på at det var nettopp *dette* han gjorde i korinter menigheten. Mer om det i det neste studiet.

DET ANDRE TILFELLET AV TUNGETALE PRINSIPPET I BIBELEN

3. Som bakgrunn for det andre tilfellet av tungetale prinsippet i Bibelen tar vi med en liten detalj. Hvor mange språk eller tungemål kjente man til den gang? 1 Mos 11:1-6 (GT 10)

Svar: “ _____ hadde _____ og _____ . Da folk brøt opp fra øst, fant de en bred dal i Sinear-landet og slo seg ned _____ . _____ til hverandre: "Kom, så lager vi teglstein og brenner dem godt!" De brukte _____ til byggestein og _____ til bindemiddel. "Kom," _____, "la oss _____ oss en _____ med et _____ som når opp til _____, og skape oss et navn så vi blir _____ ut over _____ jorden!" Da steg _____ ned for å _____ på byen og _____

som menneskene _____ . _____ sa: "Se, _____ er _____, og _____ har de _____ . Dette er det første de tar seg fore. Nå vil ingen ting være _____ for dem, hva de så finner på å gjøre.”

Merk! Den gang snakket alle det *samme* språket. De var *ett* folk med *samme* tungemål og de var enige om at de *ikke* ville spre seg utover jorden slik Gud ønsket at de skulle. Gud brukte da et unikt og effektivt middel til å få det som *han* ville.

4. Hvem var ansvarlig for at det ble flere språk, og hvilket virkemiddel ble brukt for å få dette til? 1 Mos 11:7-9 (GT 10)

Svar: “La _____ stige _____ og _____ deres _____, så _____ hva den andre _____!" Så _____ dem _____ ut over _____ jorden, og de holdt _____ med å _____ på byen. Derfor kalte de den Babel. For der _____ Herren all verdens _____, og derfra spredte _____ dem ut over hele jorden.”

Merk! Bibelen forteller at Herren forvirret all verdens tungemål, slik at folket ikke forstod hverandre lenger. Dette fikk dem til å spre seg ut over hele jorden. Mens arbeidsfolket bygget på tårnet, gikk praten fritt og greit arbeiderne i mellom. Alle forstod hverandre i det ene

øyeblikk, men i det neste var det ene språket blitt endret til å bli mange ulike tungemål! Den ene skjønnte ikke lenger hva den andre sa. *Guds* overnaturlige kraft hadde rammet dem og fylt deres tunger med språk som de før ikke hadde drømt om! For dem var dette en *uvelkommen* endring, noe de ikke hadde regnet med. I prinsippet var dette et tilfelle av “tungetale.” Dette er et av de redskaper Gud også har brukt når han har funnet det tjenlig. Folket i Babel holdt i alle fall opp med å bygge på tårnet og de spredte seg ut over hele jorden i pakt med Guds vilje. Denne overnaturlige endring av deres tungemål var permanent. Men legg merke til at dette var et *verktøy* som Gud brukte for å endre deres kurs. Det var ikke gitt dem som et tegn på at de var frelst.

DET TREDJE TILFELLET AV TUNGETALE PRINSIPPET I BIBELEN

5. **I det neste tilfellet av tungetale prinsippet som vi finner i Bibelen, er det et esel som får “tungetale gaven.” Det er et kostelig eksempel på at det er ikke bare Satan som bruker et dyr som sitt talerør. Hva var foranledningen til denne spesielle episoden? 4 Mos 22:21-27 (GT 169)**

Svar: “Om morgenen stod Bileam opp, salte sin _____ og drog av sted sammen med _____ høvdinger. Men _____ ble brennende _____ fordi han fulgte med. _____ stilte Herrens _____ seg _____ ham på veien som en _____. Da han kom ridende på sitt _____ sammen med sine to tjenere, fikk _____ på Herrens _____ som stod der på veien med løftet _____ i sin hånd. _____ tok av _____ veien og gikk ut på marken. Men _____ gav det et _____ for å få det _____ på _____ igjen. Siden stilte Herrens _____ seg på en _____ vei _____ vingårdene, med _____ på _____ sider. _____ fikk _____ Herrens _____, _____ det seg _____ til _____ og _____ Bileams fot _____ den. Da gav han det et _____. Enda en gang gikk Herrens engel forbi og _____ seg på et _____ sted, der det _____ var _____ til å _____ av til _____ eller _____. Da _____ igjen fikk _____ på Herrens _____, _____ det seg _____ Bileam. _____ ble Bileam _____ og _____ med _____ sin.”

Merk! Det finnes sikkert mange en situasjon et stakkars esel kan komme opp i der det kunne hatt behov for å uttrykke seg klart og tydelig på et språk som mennesker forstår! Bileams esel befant seg plutselig og uventet i en slik situasjon da dets eier bestemte seg for å dra av gårde sammen med Moabs høvdinger. De ønsket nemlig at han skulle bli med dem til deres konge Balak. Han ønsket at Bileam skulle komme og forbanne Israel. Dette var stikk i strid med Guds plan og vilje. Underveis forsøkte en engel å sette kjepper i hjulene for ham. Eslet så engelen, men ikke Bileam. Han kunne verken fatte eller begripe hvorfor hans stakkars esel oppførte seg så merkelig. Det endte med at Bileam begynte

å slå løs på det stakkars dyret i fullt sinn. — Da kan eslet sikkert ha ønsket seg en mulighet til å forklare *hvorfor* det la seg flat.

6. Hvordan fortsetter denne historien i det eslet ligger nede for telling? 4 Mos 22:28-31 (GT 169)

Svar: “Da gav _____ og _____, og _____ til Bileam: "Hva har _____ gjort _____ siden _____ nå har _____ ganger?" _____ svarte: "_____ har holdt _____ for _____. Hadde jeg bare et _____ i hånden, skulle jeg _____ deg med det samme!" Men _____ til Bileam: "Er ikke jeg ditt _____ som du alltid har _____ på helt til _____ dag? Har _____ gang hatt for _____ å gjøre _____ mot deg?" "_____, " svarte _____. Da åpnet Herren Bileams øyne, så han fikk _____ Herrens _____ som stod på veien med løftet sverd i hånden. Straks kastet han seg _____ og _____ seg med ansiktet mot jorden.”

Merk! Gud kan gi tungetale til hvem, eller til hva han vil for å utrette det *han* har i tanke. Det er underlig hvordan Bileam pratet fram og tilbake med eslet sitt — som om det skulle vært den mest naturlige sak i verden! Legg merke til hensikten Gud hadde da han lot eslet få snakke. Se **2 Pet 2:15-16 (NT 293):**

“For de har forlatt veien som går _____ fram, og er gått _____. De følger i _____ spor som _____, Beors sønn, han som _____ hadde syn for den _____ han kunne få for sin _____. Men han ble vist til _____ for sin misgjerning; et _____ med et _____ og _____ profeten i hans _____.”

Gud har alltid en hensikt med det han gjør — ikke minst når han griper til overnaturlige virkemidler, som for eksempel tungetalen. Slik var det også på den spesielle pinsedagen.

DET FJERDE TILFELLET AV TUNGETALE PRINSIPPET I BIBELEN

7. Like før sin himmelfart gav Jesus sine disipler et løfte og et oppdrag. a) Hva gikk løftet ut på? Og b) Hvilket oppdrag fikk de? Apg 1:8 (NT 143)

Svar a): “Men dere skal få _____ når Den Hellige _____ kommer over dere,...”

Svar b): “... og dere skal være mine _____ i _____ og hele _____, i _____ og like til _____.”

Merk! Jesu *løfte* var greit nok. Disiplene skulle få Åndens overnaturlige kraft. *Oppdraget* må likevel ha virket overveldende på dem! Språkbarrierer er ikke ubetydelig for oss mennesker. Utfordringen bestod i å *vitne* om Jesus “like til jordens ender.” Til det burde man være forholdsvis språkmektig — og det var i ikke disiplene da Jesus sa dette til dem. Vi så i begynnelsen av dette studiet at Gud var ansvarlig for at det ble mer enn ett språk. Det skjedde ved Babels tårn da Gud grep inn ved hjelp av overnaturlige midler.

8. **Hvordan kom den overnaturlige Åndens kraft til uttrykk overfor Jesu disipler på pinsedagen noen uker etter hans himmelfart? Apg 2:1-4 (NT 144)**

Svar: “Da pinsedagen kom, var de alle _____.

Med _____ kom det et _____ fra himmelen som når det _____ en _____ storm, og det _____ huset hvor de satt. _____

likesom av _____ kom til syne, og de delte seg og satte seg på _____ av dem. Da ble _____

_____ fylt av Den _____, og _____ begynte å _____ i andre tungemål etter som Ånden gav dem å forkynne.”

Merk! Den engelske KJV oversettelsen har en liten nyanse her som det er verd å ta med seg i denne sammenheng. I tillegg til å si at de var “alle samlet,” står det der at de var på samme sted “with one accord.” Dette uttrykket kan tolkes som at det var “full harmoni” mellom dem som var samlet. Det var altså innen for en slik ramme av enhet at “de begynte å tale i andre tungemål etter som Ånden gav dem å forkynne.” Kan *det* sies om alle dem som påstår at de taler i andre tungemål (tungetale) ved *Guds* Ånd? Dette er et fenomen som skjer innen *mange oppsplittede* karismatiske forsamlinger. Men er disse i “full harmoni” med hverandre? Hva skal man ellers si når karismatiske, protestantiske og katolske forsamlinger kommer sammen og taler i tunger? De er riktignok enig i at de skal tale i andre tungemål “ved ånden,” men hvorfor makter ikke den samme ånden å virke i dem slik at de er “fullt ut enige” og “i harmoni med hverandre” hva *tro* og *lære* angår?

9. **Hvordan blir vi minnet om at det er viktig å bevare Åndens enhet — ikke minst hva tro og lære angår? Ef 4:3-5 (NT 236)**

Svar: “_____ på å _____ Åndens _____, i den _____ som _____: _____ legeme, _____ Ånd, likesom dere fikk _____ håp da dere ble kalt, _____ Herre, _____ tro, _____.”

Merk! Legger man vinn på å bevare Åndens *enhet*, i den fred som binder sammen når det for eksempel gjelder spørsmålet om den *ene* dåpen som Paulus her nevner? Da Ånden var til stede ved *Jesu* dåp, var det *ikke* en baby som ble døpt med tre håndfull vann på hodet. Hvordan kan det da ha seg at den ene og samme Ånd gir seg til kjenne gjennom tungetalen *uansett* hvordan man praktiserer dåpen? Hvordan kan noen innbilde seg at man er “ett legeme” hva *enhet* angår, når den ene hånden på legemet bare vil ha tre håndfuller vann på baby hoder mens den andre hånden vil senke troende mennesker helt under vannflaten for så å ta dem opp igjen (slik som var tilfelle da enhetens Ånd var til stede ved *Jesu* dåp)?

10. **Vi repeterer litt *hvorfor* disiplene neppe var overrasket over at *de* plutselig ble satt i stand til å *tale* i andre tungemål — og at *de* i den forbindelse skulle tale om dåpen. Mark 16:17 (NT 68)**

“Og han [Jesus] sa til dem: " _____ ut i _____ og _____ for _____ mennesker! Den som _____ og blir _____, skal bli _____; men den som _____ tror, skal bli _____. Og disse _____ skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, _____ skal _____.”

Merk! Noen mener at disiplene talte sitt *eget* språk på pinsedagen og at forsamlingen oppfattet det de sa på *sine egne* morsmål. I så fall må man nødvendigvis trekke konklusjonen at det var forsamlingen som fikk Åndens gave og ikke disiplene! Men Bibelen er utvetydig når den sier at Ånden kom over *disiplene* og at det var *de* som *talte* nye tungemål — slik Jesus hadde sagt de kom til å gjøre. Vi ser også av denne teksten at deres forkynnelse skulle føre til at mennesker begynte å *tro* og at dette skulle føre til at mennesker ble *døpt*.

11. Hva var det som gjorde så sterkt inntrykk på de som hørte disiplene tale på pinsedagen? Apg 2:5-11 (NT 144)

Svar: “I Jerusalem bodde det _____ jøder fra _____ land. En stor _____ samlet seg da de hørte denne lyden, og de ble helt _____; for hver _____ hørte sitt _____ språk _____. _____ og _____ spurte de: "Er de ikke _____, alle _____ som _____? Hvordan henger det sammen at enhver av oss hører _____ på vårt _____? _____ er partere og medere og elamitter, _____ fra Mesopotamia, Judea og Kappadokia, fra _____ og _____, Frygia og Pamfylia, fra Egypt og Libyaområdet mot Kyréne, vi er _____ eller har gått over til jødedommen og har flyttet hit fra Roma, kretere og arabere — og vi hører _____ om _____ på våre _____ språk.”

Merk! De som bygget på Babels tårn begynte *plutselig* å tale nye tungemål som de før ikke hadde noe kjennskap til. Det samme gjorde Jesu disipler på pinsedagen. Her ser vi to tilfeller av tungetale forårsaket av Guds overnaturlige kraft. Det som skjedde på pinsedagen var på en måte hendelsen ved Babels tårn i revers. I Babel *spredte* Gud mennesker ved hjelp av språk. På pinsedagen *samlet* han dem ved hjelp av språk for at de både skulle *høre* og *forstå* evangeliets forkynnelse. Forskjellen var at disiplene beholdt sitt morsmål — og dessuten ble de språkkyndige mennesker. De forkynte om “Guds storverk” på en fornuftig og klar måte slik at folk fra andre nasjoner faktisk *forstod* det de sa. Språkene Jesu vitner *fikk* (uten at de trengte å anstrenge seg) var kanskje en indikasjon til dem om hvilke land og folk Gud ønsket å sende dem til. Ved “tegnet” på pinsedagen, utrustet Jesus sine vitner for et oppdrag som ville føre dem like til jordens ender.

PINSEDAGEN OG DÅPEN

12. Tungetale tegnet førte til at tilhørerne ble både forundret og forvirret. Da noen foreslo at disiplene var fulle, stod Peter fram med en forkynnelse som ble lagt merke til. Hva sa han om årsaken til Jesu korsfestelse og død i den forbindelse? Apg 2:22-24.36 (NT 145)

Svar: “ _____, _____ disse ord! _____ fra Nasaret var en mann Gud utpekte for dere gjennom de mektige gjerninger, _____ og _____ som _____ lot _____ blant dere, og som dere selv kjenner til. Han ble utlevert til dere slik Gud på forhånd hadde bestemt og visste om, og _____ av _____ som ikke kjenner _____, _____ ham til _____ og _____ ham. _____ Gud _____ ham _____ og _____

_____ ham fra _____ veer. Det var jo _____ for _____ å holde ham _____. (v. 36) Så skal hele Israels _____ vite for visst: Denne _____ som _____, har Gud gjort både til _____ og _____.”

Merk! Peters forkynnelse ble ikke pakket inn i bomull. Det hadde sin effekt, se **Apg 2:37-40 (NT 145)**:

“Da de hørte _____, _____ det dem i _____, og de sa til Peter og de _____ apostlene: " _____ skal vi _____, brødre?" _____ svarte dem: " _____ og la dere _____ i Jesu Kristi navn, _____ og _____ av dere, så dere får _____ for _____, og dere skal _____ Den Hellige Ånds _____. For _____ gjelder dere og deres barn og alle som er _____ borte, så _____ som Herren vår Gud kaller på." Også med mange andre ord vitnet han for dem, og han formante dem: "La dere _____ fra denne _____ slekt.”

Peter var ikke en antisemitt. Han var jo selv jøde, og hadde selv fornektet Jesus på det groveste. Han visste godt at han hadde trengt minst like mye til omvendelse som dem han talte til. Men *de* trengte *også* å innse *sitt behov* for Jesus som frelser og å få sine synder vasket bort i dåpen, se **Apg 22:16 (NT 173)**.

“Hvorfor nøler du? Kom og la deg _____ og få dine _____ vasket _____, idet du påkaller hans navn.”

13. Gikk Peters oppfordring til mengden han talte til upåaktet hen? Apg 2:41-42 (NT 145)

Svar: “ _____ som tok _____ hans _____, ble _____, og den dagen ble rundt _____ tusen lagt til _____. _____ holdt de seg til _____ og samfunnet, til brødsbrytelsen og bønnene.”

Merk! Tungetale tegnet på pinsedagen førte til *enhet* i rekkene. Forkynnelsen ledet mennesker til *tro* og *deretter* til *dåpen* og *medlemskap* i menigheten hvor de holdt seg til apostlenes *lære*.

14. Var det vanlig å døpe barn som ikke var gammel nok til å forstå og til å tro de gode nyhetene som ble forkynt om Jesus og Guds rike? Apg 8:12 (NT 153)

Svar: “Men nå _____ Filip som forkynte _____ om _____ og _____ Kristi navn, og _____ lot seg _____, både _____ og _____.”

Merk! Det var sikkert mange barn i forsamlingen som Filip forkynte for, men ingen av dem ble døpt. De som ble døpt var “menn og kvinner” og hadde det til felles at de *trodde* evangeliet som Filip *forkynte* for dem. Dåpen skjedde ved neddykkelse. For det var ikke før året 1311 e.Kr. at Pavemakten bestemte at bestenkning og overøsing skulle regnes som gyldig dåps seremoni. (Ved kirkemøtet i Ravenna ble det sagt at denne “dåps form” er likeverdig med neddykking).

15. Før Peter appellerte til sine lyttere om å vende om og bli døpt, ga han en redegjørelse for tungetalen på pinsedagen. Hva sa han i denne forbindelse? Apg 2:14.16-17 (NT 144)

Svar: “Da trådte _____ fram sammen med de elleve, tok til orde og _____ til dem: Jødiske menn og alle dere som bor i Jerusalem! La meg kunngjøre for dere _____ som _____. Hør nå på det jeg sier! (v. 16) Men _____ skjer _____ som profeten Joel talte om: I de _____ dager skal det skje, sier Gud: Jeg vil utøse min Ånd over alle mennesker. Sønner og døtre hos dere skal tale _____ ord,…”

Merk! Å “tale profetisk” betyr: å tale på vegne av noen. Om dette sa Paulus i **1 Kor 14:31 (NT 213):**

“For dere _____, men _____ om gangen, slik at alle kan lære og alle motta formaning.” Det spesielle ved den “profetiske tale” på pinsedagen var at *språkene* som de talte *på* ble gitt dem på *overnaturlig* vis. Derfor kan det defineres som *tungetale*. Men det de *sa* var *profetisk*. De talte på Guds vegne og ble forstått.

DET FEMTE TILFELLET AV TUNGETALE PRINSIPPET I BIBELEN

- 16. Det femte tilfellet av tungetale prinsippet som nevnes i Bibelen, fant sted da Peter og de som var med ham var gjester hos den romerske offiseren Kornelius. Hvordan forteller Lukas om det som skjedde der? Apg 10:44-48 (NT 157)**

Svar: “Mens Peter _____, kom Den Hellige Ånd over _____ som hørte _____. De troende jøder som var kommet dit sammen med Peter, var forferdet over at Den Hellige Ånds gave ble utøst også over _____. For de hørte dem _____ i _____ og _____. Da sa Peter: “Disse har _____ Den Hellige Ånd _____ så _____ som _____. Kan noen da nekte dem vannet og hindre at de blir _____? Så bød han at de skulle _____ i Jesu _____ navn. Etterpå bad de ham bli hos dem noen dager.”

Merk! Tungetalen som forekom på pinsedagen dreide seg om kurante og kjente språk som apostlene ble satt i stand til å tale i løpet av et øyeblikk. Men enkelte mener at det tilfelle av tungetale som vi nettopp leste om, dreide seg om en *annen* form for tungetale. Men det er ikke så sikkert! Peter sa: “Disse har fått Den Hellige Ånd *like så vel* som vi.” Det høres ikke ut som om det var noen forskjell på det Peter opplevde og det Kornelius opplevde. Hvordan kunne de troende jøder som var med Peter være så sikker på at det de hørte var *lovprisning* til *Gud*? De må ha *forstått hvert ord* som ble uttalt. Den dagen endte også med dåp.

- 17. Hva er viktig å huske på uansett hvilket språk man taler på — og uansett hvordan språket blir oss til del? (Inklusiv som en nådegave). 1 Pet 4:10-11 (NT 290)**

Svar: “_____ hverandre, hver med den _____ han har _____, som gode forvaltere over Guds mangfoldige nåde. Den som _____, skal se til at han taler _____ ord. Og den som tjener, skal tjene med den styrke Gud gir. Slik skal Gud i ett og alt bli _____, ved Jesus Kristus. Ham tilhører herligheten og makten i all evighet! Amen.”

Merk! Den beste måten å tjene hverandre samt ære Gud når vi taler, er å tale *som Guds Ord!*
Tilrettelagt 2006 v/Sven A. Gustavsén